

Като е дошъл на земята, човъкът трябва да приложи живота, който му е даденъ, за да се ползува отъ него. Животътъ, вложенъ въ човъка, е подобенъ на изворъ, който постоянно блика, изявява се въ разни посоки, докато реализира своето предназначение. Като живее човъкът, въ съзнанието му остава идеята, че изтича нѣщо отъ него. Това, което изтича отъ човъка, нѣкои наричатъ сила, други—време, трети — посока или направление и т. н. И ученитѣ разглеждатъ въпроса за време и пространство като външни прояви, а сжщевременно и като отвлѣчени понятия. И за човъка се говори като за външна форма и като отвлѣчено понятие. Тѣлото е външната форма на човъка—обвивка, безъ която не може да се прояви на земята. Обаче, сжщината на човъка не е въ тѣлото му. Човѣшкото тѣло представя величествено здание, на което трябва да знаете мѣстото на вратитѣ, презъ които влизате и излизате. Обикновено хората знаятъ дветѣ врати на своето тѣло. Въ сжщностъ, човѣшкото тѣло има 12 врати: една къмъ изтокъ, друга къмъ западъ, трета къмъ северъ и четвърта къмъ югъ. Останалитѣ осемъ врати ще намѣрите вие сами.

Какво представятъ 12-тѣ врати на човѣшкото тѣло? Споредъ нѣкои учени, тия врати сж наречени „източници на живота“. Каквото име да даватъ на вратитѣ, важно е, че кжща безъ врата не може. Като се върне отъ работа, човъкътъ влиза въ своята кжща, затваря вратата и ляга да спи. Той взима кжщата си, т. е. тѣлото съ себе си. Охлювътъ, костенурката, таралежътъ сжщо носятъ кжщитѣ си съ себе си. Не е лошо да носи човъкътъ кжщата си съ себе си, но по-добре е, ако може да я остави на мѣстото ѝ, а той да излиза и влиза въ нея, когато пожелае. Който не е научилъ изкуството свободно да влиза и да излиза отъ тѣлото си, той се спъва отъ него. Въпрѣки това, безъ тѣло не може. За да подържа функциитѣ на тѣлото си, отъ време на време човъкътъ го намазва. Храната е мазилка за тѣлото. Чрезъ яденето, като мазилка на тѣлото, се подобряватъ лошитѣ условия на живота. Храната, която човъкътъ приема, служи не само за мазилка на тѣлото, но и за набавяне на енергия, необходима за живота. Безъ енергия човъкътъ не би ималъ сила да влиза и да излиза отъ тѣлото си, да извършва своята работа.